

Vandaag moeten we de grootste sneeuwvelden van deze tocht overschrijden. We doen er dan ook dubbel zo lang over als normaal. En wederom dienen we zelf paden aan te leggen. Voor we een sneeuwveld over gaan zoeken we in de verte steeds een teken of een stukje zichtbaar pad en dan gaan we die richting uit, langs de zo veiligst mogelijk, te vinden route. Majestueuze rotsformaties achter ons latend. Eens voorbij het meer komen we niemand meer tegen. We worden ook door niemand gevold.

Plots neemt de bewolking toe. Af en toe krijgen we ook wat druppeltjes regen doch telkens we onze regenkledij aan hebben stopt de regen. We worden dan ook niet echt nat. En even komen we ook geheel in de mist te zitten.

We overnachten in Rifugio Mario Vazzoler. Normaal gezien is de hut nog niet open doch omdat we op voorhand gebeld hadden mogen we er wel slapen. We zijn er de enige gasten. Het personeel is nog bezig met de opkuis in de hut en allerlei herstellings- en onderhoudswerken.

Marie Paul trekt voor de gelegenheid haar Italiaans kleding aan.

Na onze overnachting in Vazzoler beslissen we om een rustdag in te lassen. De AV1 houden we voor bekeken. We zijn immers niet zeker dat de volgende hutten open zijn. We hebben acht van de tien delen van het traject gelopen. We dalen af naar het dal en hebben een volle dag nodig om met het openbaar vervoer tot aan de auto te geraken. Ik denk zo een vijftal busritten.

Zondag 21 juni 2009

We besluiten om een dagje door te brengen in het mooie Venetië. We nemen u nu even mee :

Ook de politie doet het in een bootje

Eindelijk eens geen zicht op de bergen

Dat denkt gij?

Zo ne schone
hoed!!

Maandag 22 juni 2009

- Van : Passo Falzarego 2.105 m
- Naar : Rifugio Lagazoui 2.752 m
- Naar : Passo Falzarego 2.105 m
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 5 uur

Vandaag willen voor onze laatste dag nog eens de bergen in. We gaan naar de Rifugio Lagazoui via de tunnels die tijdens de eerste wereldoorlog gemaakt werden om de pas te beschermen.

De ingang van de tunnel. Er is geen verlichting binnenin. Soms heb je wat lichtinval van een gat in de berg, gemaakt om de vijand te bespieden en vooral te bestoken.

Eerst nog
een pilleken
pakken
tegen de
schrik

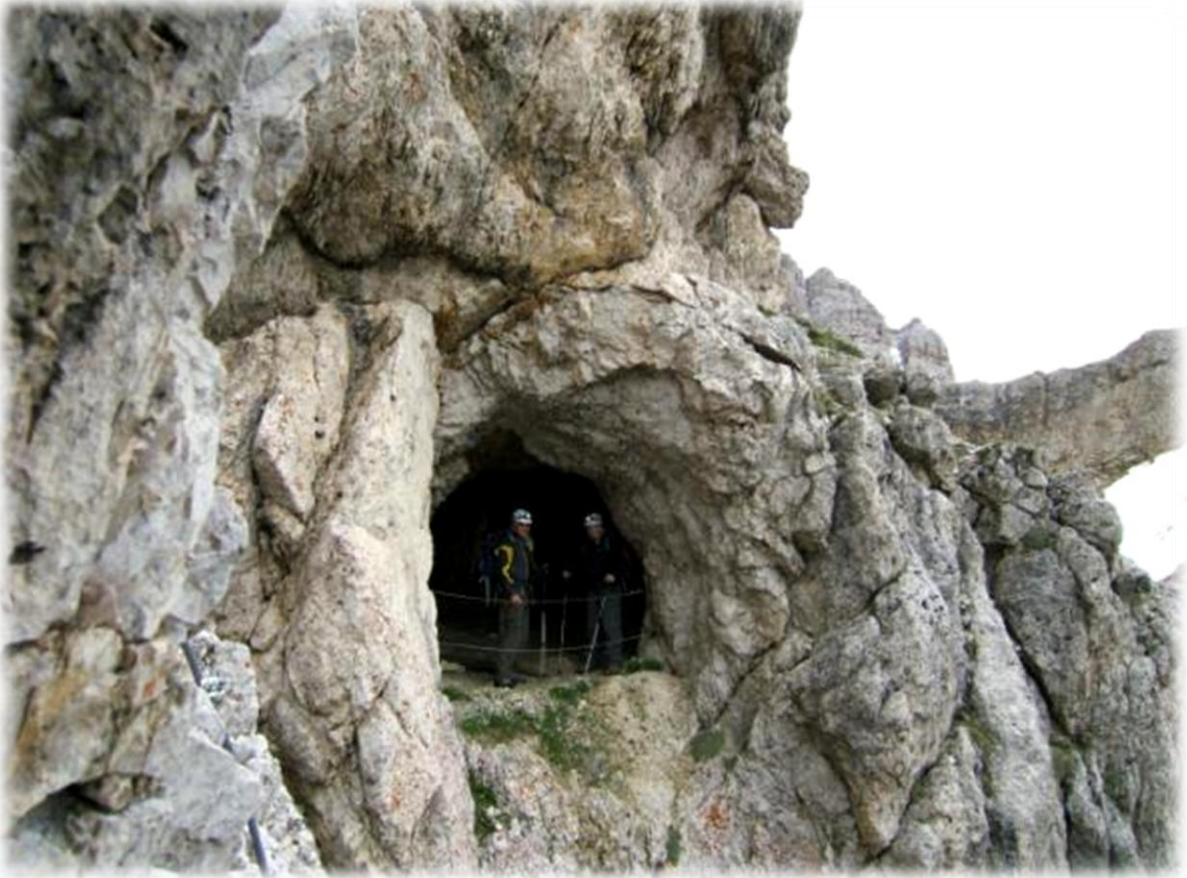

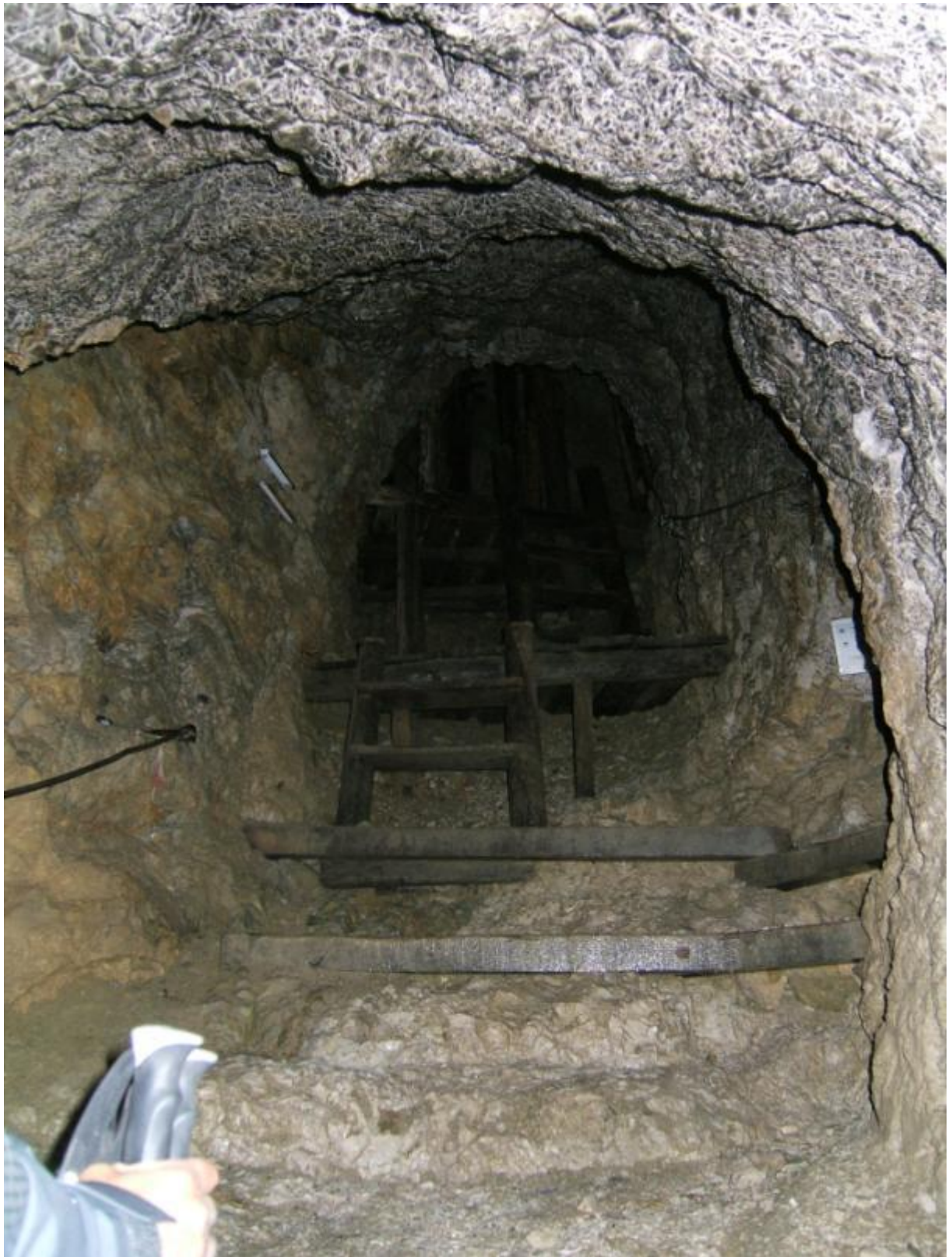

Rechts van het sneeuwveld zie je een uitgang van de tunnel. Dan steken we de sneeuw over en gaan een volgende tunnel in langs de andere zijde van het massief.

Hierboven heb je min of meer een duidelijk beeld van de gaten (rode pijltjes) die in de berg gemaakt werden om de vijand met kanonnen te beschieten. Mogelijks zijn er nog gaten te zien op de foto doch de gaten zijn niet altijd goed zichtbaar vanop grote afstand. Dit was waarschijnlijk ook de bedoeling van de verdedigers.

Leef- en slaapruijnte in een van de kamers in de tunnels.

De zakjes zijn niet gevuld met zand maar met dolomiet. Deze werden gebruikt om de openingen in de berg deels af te sluiten en om er beschutting achter te zoeken als ze zelf beschoten werden. In de hoofdtunnel werden er zijtunnels gemaakt die dienden als opslag voor voedsel, munitie en kamers. Helm en hoofdlamp zijn onontbeerlijk als men de tunnels wil beklimmen. Je hebt twee uur nodig om door de tunnels te gaan.

Meestal zijn er trappen maar soms ook laddertjes en soms gewoon stijgend pad. De beklimming langs de tunnels is gratis.

Er zijn ook zijtunnels die leiden naar een venster

Om de weg niet kwijt te raken heeft men wegwijzers aangebracht.

Blik op Rifugio Lagazoui.

Bovenaan de uitgang of de ingang zoals jezelf verkiest.

Van aan de refuge besluiten we om tot aan het nabij gelegen kruis te stappen. Een tocht van zowat een half uurtje maar toch de moeite waard. Het is wel zeer koud, slechts 1°C . Maar door de hevige wind zakt de gevoelstemperatuur tot zowat min 10°C . Maar we hebben gelukkig genoeg warme kledij en handschoenen bij.

Het kruis zelf blijkt een soort bedevaartsoord te zijn. Het hangt vol bidprentjes, doodsprentjes, paternosters en andere zaken. In elke spleet van het kruis steken tevens muntjes. Naast het kruis staat er een metalen bakje dat vol ligt met allerhande kaartjes en briefjes.

Op de grond liggen muntjes die uit het kruis gevallen zijn.

Een huisje gebouwd aan de rotswand.

De afdaling hebben we gedaan langs de gewone weg/pad. Eens beneden zijn we ons eerst gaan opwarmen in de plaatselijke herberg en vervolgens zijn we huiswaarts gereden. Maar in de auto maken we al plannen voor een volgend avontuur.

Contact Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Contact André en Marie Paul : anenpm@gmail.com